

NANANIPPON
THE JAPAN FOUNDATION,
BANGKOK

FREE COPY
APR - JUN 2021
VOL. 106

สนทนาเชิง 'อรรถ'

อรรถ บุนนาค
บรรณาธิการ นักเขียน นักแปล และล่าม
ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นคนตรงกลางระหว่างสองวัฒนธรรม

IN CONVERSATION WITH

เรื่อง | สลิลลา มหันต์เชิดชูวงศ์ ภาพ | ณภัทร ภักธรยานนท์

สนทนาเชิง ‘อรรถ’

อรรถ บุนนาค - บรรณาธิการ นักเขียน นักแปล และล่าม ผู้ทำหน้าที่เป็นคนตรงกลางระหว่างสองวัฒนธรรม

บทสนทนากับ อรรถ บุนนาค เปรียบเสมือนการได้อ่านหนังสือนิยายแสนสนุกที่เต็มไปด้วยเชิงอรรถ เพราะแทบทุกๆ เรื่องราวที่เขาเล่าด้วยน้ำเสียงสนุกสนานแบบ จะสอดแทรกเกร็ดความรู้เชิงวัฒนธรรมเสมอ จนรู้ตัวอีกทีเวลาก็ผ่านไปสองชั่วโมงเสียแล้ว

เส้นทางชีวิตของอรรถ เดินทางอยู่ในตำแหน่งแห่งความครึ่งๆ กลางๆ มาตลอด ไม่ว่าจะเป็นการเป็นลูกครึ่งไทย-ญี่ปุ่น การเดินทางไปเยี่ยม-เรียนระหว่างสองประเทศ แต่การได้เป็นผู้เสพและซึมซับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันหลายนี้เอง ที่นำไปสู่ตำแหน่งแห่งที่ทางการทำงานอันมีจุดร่วมคือการเป็นผู้เชื่อมต่อระหว่างสองวัฒนธรรม

พันธกิจในฐานะผู้เชื่อมต่อวัฒนธรรมของเขา นอกจากจะอยู่ในบทบาทนักเขียนและคอลัมนิสต์ ฟีบ้อจัดจ้าน นักแปลมากประสบการณ์ และผู้ร่วมก่อตั้งสำนักพิมพ์ที่หยิบเอาวรรณกรรมคลาสสิกญี่ปุ่นมาปัดฝุ่นอย่าง JLit ยังมีอีกมุมหนึ่งที่ไม่ค่อยถูกพูดถึง คือบทบาทการทำหน้าที่ล่ามและนักดำเนินรายการให้กับเจแปนฟาวนด์ชั้นกรุงเทพฯ มาตั้งแต่ยุคบุกเบิก ซึ่งไม่เพียงต้องการทักษะและชั้นเชิงด้านภาษาที่ลึกซึ้ง แต่ต้องการความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมไปน้อยไปกว่ากัน

หน้ากระดาษต่อไปนี้อาจน้อยเกินไปสำหรับบันทึกบทสนทนาแสนพิเศษกับชายที่ชื่อ อรรถ บุนนาค และต้องขอยกย่อกับกลับภาษาชนนี้ไม่มีเชิงอรรถ

บทสนทนาสานวัฒนธรรมไทย-ญี่ปุ่นกับบุคคลน่าสนใจที่กำลังเคลื่อนไหวในวงการศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

คุณเติบโตมากับการเสพคลัเจอร์แบบไหน

เราเกิดมาใน 2 วัฒนธรรม แม่ญี่ปุ่น พ่อไทย ก็เลยเป็นทั้ง Bilingual ทั้ง Biculture โดยอัตโนมัติ แต่ทั้งพ่อทั้งแม่เป็นอเมริกันนิยม ก็เลยมีวัฒนธรรมอเมริกันผสมอยู่ด้วย ซึ่งถือเป็นความโชคดี เพราะการเสพคลัเจอร์ในยุคสมัยที่ไม่มีอินเทอร์เน็ต การโตมาในหลายวัฒนธรรมกับข้อได้เปรียบทางภาษา ทำให้เรามีโอกาสได้รู้ได้เห็นมากกว่าคนรุ่นเดียวกัน หรือการกลับไปเยี่ยมบ้านคุณยายที่ญี่ปุ่นทุกปีตลอด ทำให้ได้มีโอกาสไปสัมผัสป๊อปปูล่าเจอร์ญี่ปุ่นกับเนื้อตัว โดยไม่ต้องผ่านการคัดเลือกจากหน่วยงานเราชอบอะไรก็มาจากการได้ไปเห็นและเลือกด้วยตัวเอง

ต้องขอใช้คำของ
อ.กาญจนา แก้วเทพ
ที่บอกว่า ‘อำนาจแห่ง
ความรู้สึกระ’ มันมี
อิทธิพลมากขนาดไหน
นวนิยายความรักของ
สาวไทยกับทหารญี่ปุ่น
ที่ถูกสร้างเป็นหนังและ
ละครไม่รู้กี่ครั้ง
มันเปลี่ยนโลกทัศน์และ
ความทรงจำของผู้คน

อย่างการดูไตรเอมอน เรากล้าเคลมว่าเป็นคนแรกในโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนที่รู้จักไตรเอมอน นอกจากอ่านการ์ตูนแล้วน่าจะเกิดจากการอ่านหนังสือ จำความได้ก็ต้องมีหนังสือภาพอยู่ในมือ พอโตหน่อยก็ขยับมาเป็นวรรณกรรมเยาวชน เล่มแรกที่เลือกคือ *เมืองในตู้เสื้อผ้า* (The Lion, the Witch and the Wardrobe โดย C. S. Lewis) ฉบับที่พิมพ์กับสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช

เราเสพทั้งคลัเจอร์ของญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และไทยจากการอ่านหนังสือ การ์ตูน อนิเมะ ภาพยนตร์ และอีกสื่อหนึ่งที่รุ่งเรืองที่สุดในยุคเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์คือละครโทรทัศน์ ละครญี่ปุ่นตอนนั้นเป็นละครช่วงเย็นที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับกีฬา อย่างเรื่อง *ยอดหญิงชิงโอลิมปิก* ที่ดังมากในตอนนั้น ชื่อของนางเอกในเรื่องก็กลายเป็นอิทธิพลมาถึงหนังไทยเรื่อง *สตรีเหล็ก* ซึ่งมีตัวละครเอกชื่อจุง โคซึกะ เหมือนกัน เป็นต้น ละครอีกประเภทคือขบวนการยอดมนุษย์ มันก็ส่งอิทธิพลให้เกิดคำศัพท์ในไทยด้วย ยกตัวอย่างเรื่อง *ตำรวจอวกาศเกียบัน* เวลาต่อสู้กันตำรวจจะถูกเหล่าร้ายดึงไปอยู่ในชั้นบรรยากาศพิเศษที่ถูกแปลเป็นภาษาไทยว่า ‘ถูกดึงมาในบรรยากาศมาด’ แล้วคำว่าบรรยากาศมาดเลยถูกใช้เป็นคำไทยตั้งแต่นั้นมา เพื่ออธิบายเวลาเราอยู่ในบรรยากาศตึงเครียด ซึ่งไม่ค่อยมีใครรู้ว่าที่จริงแล้วเรารับมาจาก *ตำรวจอวกาศเกียบัน*

ข้อได้เปรียบที่รู้ 2 ภาษา ทำให้เห็นความเชื่อมโยงของวัฒนธรรมของไทยที่รับมาจากญี่ปุ่นใช้ไหม

ใช่ และเราเป็นคนช่างจำด้วยจริงๆ เพื่อนรุ่นเดียวกันเขารู้สึกเหล่านี้ เสพเอาวัฒนธรรมป๊อปปูล่าเจอร์ของญี่ปุ่นพร้อมกัน เพียงแต่เขาไม่ได้ช่างจดจำแบบเรา เราเหมือน Encyclopedia ของเพื่อนในรุ่น

วัฒนธรรมญี่ปุ่นในไทยที่บูมในตอนนั้นมาจากอะไร

ช่วงที่ญี่ปุ่นพยายามสร้างประเทศขึ้นมาเป็นประเทศอุตสาหกรรม ญี่ปุ่นมีนโยบายต่างประเทศว่ามุ่งสู่แดนใต้มาตั้งแต่ช่วงสงครามโลกแล้ว และเขาก็มุ่งมาที่ภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ เพราะหนึ่งค่าแรงถูก สองเดินทางจากญี่ปุ่นได้สะดวก แล้วทำไมถึงต้องเป็นไทย เพราะว่าเราอยู่ในเส้นเตอร์ของอินโดจีนพอดี พื้นที่ที่ใหญ่กว่าสิงคโปร์ และที่สำคัญคือประวัติศาสตร์บาดแผลทางสงครามระหว่างกันก็ไม่มี ทั้งๆ ที่ก็ต้องตั้งคำถามว่าทำไมไม่มีเพราะประเทศในกลุ่มเอเชียอาคเนย์ล้วนมีบาดแผลกับญี่ปุ่นจากสงครามโลกครั้งที่ 2 อาจจะไม่รุนแรงเท่าจีนกับเกาหลี แต่ก็มีทหารญี่ปุ่นรุกฐานเข้าไปเหมือนกันหมด

ตามข้อสันนิษฐานของเรา คิดว่าส่วนหนึ่งเป็นเพราะ *คู่กรรม* นวนิยายที่มัยยงตีเขียนขึ้นช่วงปี 2508 ถือเป็นการเขียนประวัติศาสตร์ใหม่ของสงครามโลกครั้งที่ 2 ระหว่างญี่ปุ่นกับไทย มันคือพลังของ Fiction ล้วนๆ วัฒนธรรมป๊อปปูล่าเจอร์หรือสิ่งที่บางคนคิดว่าไร้สาระเนี่ยมันมีอิทธิพลมาก

ถ้าเราย้อนไปอ่านหนังสือพิมพ์ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ชาวบ้านไทยมีปัญญาและมีข้อพิพาทกับทหารญี่ปุ่นอยู่

มากมาย แต่มันถูกกลบถูกลบเลื่อนไปด้วยเรื่องคู่กรรมและโกโบริ ทั้งที่ทหารญี่ปุ่นสมัยนั้นที่มาเมืองไทย ถามว่าไม่มีใครอ่อนโยนเหมือนโกโบริไหม ไม่มี

พอญี่ปุ่นเลือกหมุดหมายว่าจะขยายฐานการผลิตมาที่ไทยก็ต้องมีการศึกษาอาณาบริเวณของอุซาคเนย์เพื่อให้เราเข้าใจ ช่วงนั้นวิชา Thai Study ที่ญี่ปุ่นจะบูมมาก มีทุนอุดหนุนวิจัย มีอาจารย์เก่งๆ อย่าง อ.อิชิอิ โยเนะโอะ (ISHII Yoneo) ที่เขียนหนังสือออกมาหลายเล่มมาก มีการพัฒนาสาธารณูปโภคให้เข้ามาอยู่ได้สะดวกสบาย มีการส่งเงินกู้ เงินให้เปล่า เงินช่วยเหลือ ที่อุดหนุนโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในหลากหลายรูปแบบ

เราก็เป็นหนึ่งในผู้รับทุนนั้นในรูปแบบทุนการศึกษาจากรัฐญี่ปุ่น ซึ่งท้ายที่สุดก็ต้องกลับมาทำงานเพื่อญี่ปุ่น จนวันนี้คือเมื่อมีคนที่เขาใจคลัเจอร์ญี่ปุ่น ภาษาวิธีการทำงานรวมทั้งเข้าใจวัฒนธรรมพื้นถิ่น ก็จะเป็นพื้นเพของหนึ่งที่คอยสร้างความสมดุลหรือ Localize ให้คนญี่ปุ่นเข้าใจคนไทย และให้คนไทยเข้าใจญี่ปุ่น ยิ่งตอนนี้มาทำสำนักพิมพ์ JLit เราก็มองว่ามันคือตัวกลางที่คอยส่งผ่าน เชื่อมโยง แล้วก็ทำให้คนไทยเข้าใจวัฒนธรรมหรือความคิดของคนญี่ปุ่น

อาชีพแรกในชีวิตของคุณคืออาชีพในฝันหรือเปล่า

อาชีพนักเขียนเป็นความตั้งใจมาตั้งแต่มัธยมต้น อยากเป็นมากที่สุดคือนักเขียนนวนิยาย อยากเขียนนิยายกระแสหลัก เราจะมาแนวทรมยันตีก็ดูจะยาก โอเคลิ้น ว.วินิจฉัยกุล ตอนแรกอยากเรียนเอกไทยแต่ไม่มีใครเห็นด้วย ด้วยความรู้ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นที่เราได้อยู่ก็เลยทำให้เลือกเรียนเอกญี่ปุ่น ระหว่างเรียนก็มีงานล่ามแล้วก็มีการแปลเข้ามา พอได้ทุนไปเรียนด้านวรรณคดีที่ญี่ปุ่นกลับมา สำนักพิมพ์อิมเมจหาคนมาดูแลเรื่องวรรณกรรมญี่ปุ่นพอดี เราก็เลยเริ่มต้นจากเป็นบรรณาธิการ จากตรงนั้นก็มีคนติดต่อมาให้เขียนคอลัมน์เยอะมาก เพราะมันเป็นช่วงรุ่งเรืองของการนิยายสาร ช่วงที่พีคสุดเนี่ย เดือนหนึ่งเขียน 10 ชิ้น

ความฝันที่เป็นจริงก็คือการได้ทำหนังสือ ส่วนงานแปลหนังสือ งานเขียนคอลัมนิสต์ต่างๆ ก็ตามมาจากการทำงานหรือพบปะ แล้วมันก็มีโอกาสเข้ามา หรือไม่ก็โดยกระแสของการทำงานทำให้ไปทางนั้นโดยบังเอิญ

งานในฐานะล่ามและผู้ดำเนินรายการที่ทำร่วมกับเจแปนฟาวนด์ชั้น กรุงเทพฯ เริ่มต้นขึ้นได้อย่างไร

งานล่ามให้กับเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ เราทำตั้งแต่จบใหม่เลยนะ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1995 สมัยนั้นหน้าที่รับผิดชอบของกระทรวงการต่างประเทศซึ่งเป็นผู้ดูแลงบประมาณของ JF ยังเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์และซอฟต์แวร์เวอร์ชันของญี่ปุ่นอยู่ (ปัจจุบันรับผิดชอบร่วมกับกระทรวงเศรษฐกิจการค้าและอุตสาหกรรม) ทำให้โอเวนแต่ละเดือนเยอะมาก มีทั้งนิทรรศการเล็กใหญ่ มีสารพัดงานให้เราได้เข้ามามีส่วนร่วม

จำได้อยู่เรื่องหนึ่ง ในงานฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปีของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่มีการยกเอาคาบูกิมาทั้งโรง ทั้งฉาก เสื้อผ้า ดารา ตัวประกอบ กระทั่งต้นซากุระซึ่งเป็นปัญหาของกระทรวงวัฒนธรรมคือไม่มีโอโนกิที่เป็นไม้ญี่ปุ่นเวที จะถูกเหยียบไม่ได้ ถ้าเหยียบปื๊บแล้วเป็นรอยจะใช้ไม่ได้อีกเลย เราเป็นล่ามหลังจากเลยบอกไปว่าแผ่นไม้อันนี้มันมีครุ คุศโลบายของเราประสบความสำเร็จมาก ไม่มีใครเหยียบโดนเลย แต่ปรากฏว่าหลังจากนั้นให้หลังเมื่อสัก 5 ปีที่แล้วนี่เอง ไปเจอครูนาฏศิลป์เขาก็งัยเอาตำนานเรื่องพื้นคาบูกิมีครุของเรามาเล่าต่อ (หว่าเราะ)

ได้บทเรียนอะไรจากเรื่องนี้

มันสะท้อนให้เห็นว่างานล่ามมันเซ็นสิทิฟเหมือนกัน สมมติเราบัญญัติศัพท์ขึ้นมาตอนนั้นด้วยความถูกต้องไม่ทัน บางทีมันอาจจะกลายเป็นศัพท์เฉพาะทางที่ถูกใช้งานถึงปัจจุบันเลยก็ได้ ต้องระวังตัวมากเวลาจะพูดอะไร ยิ่งถ้าเป็นศัพท์ใหม่ในวงการต้องคิดแล้วคิดอีก เช่น คำว่า Omotenashi (โอโมเตนะชิ) ของญี่ปุ่นที่แปลว่า ‘จิตวิญญาณของการบริการ’ เราก็ต้องคิดภาษาที่สวยหรู รัศดูม เพื่อให้คนหยิบไปใช้ต่อเป็น Technical Term ได้อย่างไม่น่าเกลียดในภาษาไทย

ความยากของงานล่าม ไม่ใช่แค่ช่องว่างของภาษา แต่ยังอุดช่องว่างของวัฒนธรรมด้วย?

ใช่ เพราะคนที่เป็นต้นธารหรือคนที่เป็นเจ้าของวัฒนธรรม เวลาพูดอะไรออกไปจะคิดว่ลิ่งเหล่านั้นเป็นสามัญสำนึกของวงการ แต่ที่จริงมันเป็นสามัญสำนึกของแค่คนในประเทศนั้นๆ หรือวงการนั้นๆ เท่านั้น ตัวอย่างเช่น เคยเช็คต้นฉบับแปลภาษาญี่ปุ่นให้หนังสือคุณชาติ กอบจิตติ เขาเขียนว่าโรงเรียนชายล้วน อาจารย์ผู้แปลคิดว่าคำว่าชายล้วนเป็นชื่อโรงเรียน แปลไปว่า *ชายล้วนกักไก* (โรงเรียนชื่อชายล้วน) เราก็ต้องบอกว่าไม่ใช่ มันก็ต้องอธิบายเพิ่มเติม มีเชิงอรรถเสริมเข้าไป

แต่ก็ต้องเสริมว่า ความโชคดีของการมีป๊อบคัลเจอร์มีอนิเมะ มีหนังสือการ์ตูน ทำให้โลกทัศน์ในการรับรู้วัฒนธรรมญี่ปุ่นของคนไทยกว้างขึ้น คนไทยเลยรู้สึกใกล้ชิดวัฒนธรรมญี่ปุ่นมากขึ้น ตอนนี้อาจไม่ต้องอธิบายว่าตุ้เลื่อนเก็บฟูกนอนคืออะไร เพราะมันคือตู้ที่โตราเอมอนนอน ใช่ไหม คือทุกคนเห็นภาพแล้ว หรืออย่าง โอชิน ทำให้คนไทยเข้าใจว่าภูมิภาคโทโฮกุของญี่ปุ่นยากจนขึ้นแค่ไหนยังงี้ คือพอมีวัฒนธรรมป๊อบคัลเจอร์เข้ามา มันก็จะทำให้คนเกิดได้ง่ายขึ้น หรืออย่างล่าสุดที่มีผลโดยตรงกับสำนักพิมพ์ JLit ที่เราทำ คืออนิเมะเรื่อง *Bungo Stray Dogs* สร้างตัวละครจากนักเขียนผู้ยิ่งใหญ่ของญี่ปุ่น เอา เอโดงาวะ ร่มโป ดาไซ โอซามู มาดัดแปลงเป็นตัวละครในการตูน มันช่วยส่งเสริมให้เด็กยุคใหม่อ่านวรรณกรรมคลาสสิกญี่ปุ่นของเรา

การที่ JLit มีแฟนนักอ่านเป็นวัยรุ่นุ่นไม่ใช่ความตั้งใจ แต่เพราะปรากฏการณ์ป๊อบคัลเจอร์?

ใช่ แล้วเราก็ตกใจว่าทำไมมันขายดี เรากับหุ้นส่วนทำปกคลาสสิกสวยหรรด้วยลวดลายของญี่ปุ่นดั้งเดิม แล้วก็เจอเด็กบอกว่าปกอะไระเซยฉิบหาย อย่างกับสมุดลายไทย (หว่าเราะ) เราก็รู้สึกเจ็บปวดมาก เราก็เลยทำปกอนิเมะแจกฟรีเป็นลิมิเต็ดเอ디션 เกิดเป็นกระแสสมปก และทำให้เด็กยุคใหม่สนใจวรรณกรรมคลาสสิก ประสบการณ์การอ่านของเขาที่ต่อยอดขึ้นไปเรื่อยๆ

จาก J-Talk: Diggin’ Culture #10 ที่คุณเป็น

ผู้ดำเนินรายการ คุณคิดว่ากระแสซีรีส์วายที่กำลังป๊อปปูลอยตอนนี้ น่าสนใจยังง

เราอยู่ในกระแสต้นธารของวัฒนธรรมวายในไทยเลยนะ ตอนแรกเรารับคำว่า BL หรือบอยส์เลิฟมาใช้ก่อน แล้วก็เปลี่ยนมาเป็นยะโออิ แล้วก็เปลี่ยนเป็นวายในปัจจุบัน สมัยก่อนโรงหนังลิโด้เป็นแหล่งเมกเกของนิยายกับการ์ตูนวายที่ผลิตโดยคนไทย แต่ยังขายแบบใต้ดิน ตอนนั้นยังไม่มีใครกล้าเปิดเผยวัฒนธรรมวายให้มันอยู่บนดินเพราะกลัวว่าจะถูกเก็บ เราอยู่ในเหตุการณ์ที่ตำรวจมาปิดบูธนิยายวายในงานสัปดาห์หนังสือ ได้เห็นว่าการต่อสู้ของวัฒนธรรมวายในไทยตั้งแต่ยุคนั้นมาเลยคิดว่าเหตุผลที่วัฒนธรรมวายเฟื่องฟูในเมืองไทยตอนนี้ มีผลมาจากกลุ่มที่เคยต่อสู้เพื่อวัฒนธรรมวายในอดีต ปัจจุบันเขาเป็นผู้ถืออำนาจในวงการสื่อ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ หรือวงการต่างๆ

ตอนนี้พอกระแสวายในไทยขึ้นมากอยู่บนดินปั๊บมันก็ถูกส่งกลับไปเป็นคอนเทนต์ที่ญี่ปุ่น อาจเพราะวิกฤตโคโรน่า ทำให้คนญี่ปุ่นมีเวลาดันพบซีรีส์วายเมืองไทยที่มีครบองค์ประกอบของคอนเทนต์วาย แต่ยังคงความเป็นละครไทย กระแสวายไทยในญี่ปุ่นเริ่มประสบความสำเร็จ มีนิยายวายไทยไปแปลเป็นภาษาญี่ปุ่นแล้ว

วัฒนธรรมป๊อบคัลเจอร์ เป็นตัวเชื่อมที่ทำให้คนค่อยๆ ยอมรับความหลากหลายในสังคมได้มากขึ้น พูดแบบนี้ได้ไหม

เห็นด้วยอย่างยิ่ง มันจะค่อยๆ ไปโดยที่เราไม่รู้ตัว การที่เด็กยุคใหม่ตระหนักรู้เรื่องประเด็นสังคมกันมากขึ้น มาจากการรับเอาซับคัลเจอร์ ป๊อบคัลเจอร์จากประเทศต่างๆ มาด้วย ต้องยอมรับว่าสังคมไทยไม่ได้เข้าใจเรื่องการ ‘เหยียด’ มาก่อน จึงต้องการระยะเวลาและการถกเถียงปะทะสังสรรค์กันระหว่างคนรุ่นเก่าใหม่ แล้วมันถึงค่อยเขย่าหาจุดลงตัวว่าแค่นี้ไหนถึงโอเคใน

สังคมเรา เมืองไทยอ่อนแอเรื่องสังคมการวิจารณ์มาก ใครวิจารณ์ก็คือกลายเป็นด่าทอ ผิดหวังใจกัน เกรงอกเกรงใจ มีอำนาจกดทับ คือเราต้องเปิดวัฒนธรรม

การได้คลุกคลีวัฒนธรรมที่หลากหลาย ทั้งในฐานะนักเขียน นักแปล ล่าม บ.ก. มันให้อะไรกับคุณ

เอาพื้นฐานโดยไม่ต้องคิดอะไรมาเลยนะ ให้ความสนุก เช่นกันเวลามีคนมาถามเรื่องวรรณกรรม เราจะเป็นคนที่ค่อนข้าง Anti ที่ว่าวรรณกรรมต้องให้อะไรแก่สังคม ที่ในสังคมไทยเราอ่านหนังสือกันน้อยก็เพราะเราไปตีคุณค่าหนังสือสูงมากเกินไปหรือเปล่า เมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้แล้วคุณได้ข้อคิดอะไร มันสะท้อนสังคมอย่างไร พันธกิจของการที่เราได้ศึกษาวัฒนธรรมเนี่ยก็คือความสนุก จบ ไม่มีอะไรแล้ว การมาต่อยอดหากินเป็นเงินเป็นทอง มาเขียนคอลัมน์ มาบรรยายเอาไปสอนหรือถ่ายทอด เข้าใจเขาเข้าใจเรามากขึ้น เราคิดว่ามันเป็นผลพลอยได้

การเสพวัฒนธรรม เริ่มต้นที่ความสนุกก็พอ ไม่ต้องไปคิดอะไรมาก ตัวเราเองเสพวัฒนธรรมเป็นสิ่งบันเทิงก่อน พอมาเรียนหนังสือในระดับปริญญาโท เส้ย มันเป็นงานวิจัยได้ พอได้อ่านพวกธีสิสต่างๆ เจอความลึกซึ้ง มันสะท้อนให้เห็นเรื่องเพศสภาพ โครงสร้างสังคม หรือการกดทับก็เกิดความสนใจ แล้วมันก็ทำให้เราต่อยอดไปเป็นงานวิชาการและงานเขียนได้ แต่โดยหุมดมหายของชีวิต เราอยากย่อยเรื่องยากๆ ให้คนเข้าใจได้ง่ายด้วยความที่เราเป็นคนตรงกลาง เป็นนักวิชาการก็ไม่ใช่เป็นคนที่อยู่ในป๊อบคัลเจอร์ตัวจริงก็ไม่ เราอยู่ตรงกลาง เราก็จะเข้าใจทั้งสองฝ่าย อยากเป็นตัวเชื่อมตรงจุดนี้เป็นล่ามทั้งภาษา ล่ามทางความคิด ล่ามวัฒนธรรม เป็นพันธกิจของชีวิตที่แก่แล้วก็คงจะหายไปจนตาย

โปรเจกต์ถัดไปของคุณคืออะไร ในนามของ JLit หรือส่วนตัวก็ได้

สิ้นเดือนเมษายน เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ มีจัดฉายหนัง *Nijushi no Hitomi* (Twenty-four Eyes) ซึ่งสำนักพิมพ์ JLitHe ในเครือสำนักพิมพ์ JLit ก็กำลังจะออกหนังสือแปลเล่มใหม่จากเรื่องนี้ แปลตรงจากภาษาญี่ปุ่น โดยให้ชื่อว่า *24 แก้วตา* สอดคล้องในช่วงเวลาใกล้กันพอดี

และถ้าเป็นไปได้ ปีหน้าเราอยากเปิดสำนักพิมพ์ลูกหัวใหม่ทีเน้น Non-fiction ชื่อว่าสำนักพิมพ์ JWrite ทำหนังสือที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นโดยเฉพาะ คอนเซ็ปต์เดียวหนังสือกลุ่มชินโอะของญี่ปุ่น ที่ป็นความรู้เบื้องต้นให้คนทั่วไปอ่านได้เข้าใจ อาจจะมีทั้งบทความของนักเขียนรุ่นคลาสสิกอย่างไซเชกิ ดะไซ ร่มโป และทานิซากิ ตัวเราเองก็คิดว่าจะเขียนเรื่องนักเขียนญี่ปุ่น และเขียนเรื่องชนมญี่ปุ่นที่เราชอบมากๆ อีกอย่างคือเรามีแวดวงเพื่อนฝูงรุ่นที่รุ่นน้องที่เขาเชี่ยวชาญเรื่องญี่ปุ่น เราก็จะชวนเขามาเขียนเรื่องที่ย่อยให้ง่ายขึ้น

①

เอื้อเฟื้อสถานที่สัมภาษณ์และถ่ายภาพ: Spoonful Zakka Cafe

คุณค่าของป๊อปคัลเจอร์

นอกจากความบันเทิง

คือการเสริมสร้าง

โลกทัศน์ให้เราได้เห็น

และเข้าใจวัฒนธรรม

ที่แตกต่างมากขึ้น

JF THEATRE

เรื่อง | nananippon team

Children Who Chase Lost Voices:

เสียงเพรียกหาจากดวงดาว

SHINKAI Makoto / 2011 / 116 นาที
07.05.64 | 18.30 U.

อาซึนะได้พบกับซุน ผู้มาจากโลกใต้พิภพ และเธอได้รู้เรื่องโลกใต้พิภพจากครุประจักษ์ขึ้น คนใหม่ ก่อนที่ทั้งสามจะออกเดินทางไปยังดินแดนในตำนานด้วยกัน...

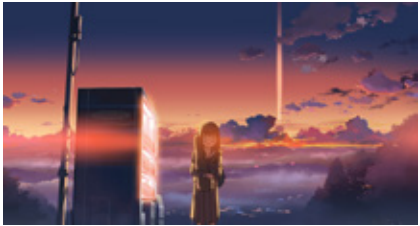

Kappa: A River Goblin and Sampei:

กับปะ และ ซัมเป้

HIRATA Toshio / 1993 / 90 นาที
14.05.64 | 18.30 U.

ขณะที่ซัมเป้กำลังฝึกว่ายน้ำ เขาได้ไปอยู่ในดินแดนของกับปะ และพบกับปะที่หน้าตาเหมือนกับเขาราวกับฝาแฝด...

The Place We Promised in Our Early Days:

ความทรงจำและคำสัญญา

SHINKAI Makoto / 2005 / 91 นาที
21.05.64 | 18.30 U.

ชิโรกิ ทาคุยะ และซายูริ หลงใหลในหอคอย อยู่ๆ ซายูริก็หายตัวไป ชิโรกิพบว่า เธออยู่ในอาการโคม่ามาตลอด...

โปรแกรมภาพยนตร์ญี่ปุ่นจัดฉายให้ชมฟรีที่เจแปนฟาวนด์เซ็นทุกเย็นวันศุกร์ เดือนพฤษภาคม ติดตามไปกับภาพยนตร์แอนิเมชัน และมีนุยาน เพลิดเพลินไปกับหนังเกี่ยวกับดนตรีมากมาย

5 Centimeters per Second:

เรื่องเล่าของดอกซากุระ

SHINKAI Makoto / 2007 / 63 นาที
28.05.64 | 18.30 U.

ทาคากิและอาคิริเคยเป็นเพื่อนสนิทกันสมัยประถม ทาคากิกำลังได้พบกับอาคิริอีกครั้ง พร้อมความทรงจำในอดีตที่หลังไหลเข้ามา...

Nododjiman (Sing Your Heart Out):

มาประกวดร้องเพลงมือสมัครเล่น

IZUTSU Kazuyuki / 1999 / 112 นาที
04.06.64 | 18.30 U.

เรื่องราวของรายการประกวดร้องเพลงโนะโคะยิมัง สำหรับนักร้องมือสมัครเล่นที่เป็นเวทีแจ้งเกิดของนักร้องมากมาย...

Rock Requiem:

แด่เพื่อนรัก ด้วยเพลงร็อก

NAGASAKI Shunichi / 1988 / 100 นาที
11.06.64 | 18.30 U.

นักเรียน 4 คนตัดสินใจตั้งวงร็อกด้วยกันแต่ก่อนวันแสดง หนึ่งในสมาชิกประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต เพื่อนๆ จึงตัดสินใจแสดงคอนเสิร์ตเพื่อรำลึกถึงเขา...

Bloom in the Moonlight:

เรื่องของเรามาโรคะ

SAWAI Shinichiro / 1993 / 125 นาที
18.06.64 | 18.30 U.

เรื่องราวของเรนาทาโร่ ทะชิ นักเปียโนและนักแต่งเพลงผู้มีชื่อเสียงชาวญี่ปุ่น ผู้อุทิศตนให้การเล่นดนตรีและแต่งเพลงสำหรับเด็กญี่ปุ่น...

Lady Camellia:

เจ้าหญิงแสนอาภัพ (เพลงสื่อรัก)

ASAMA Yoshitaka / 1988 / 95 นาที
25.06.64 | 18.30 U.

คาคุจิโร่ คนขับแท็กซี่พ่อหม้ายลูกสองได้พบกับโคะยูกิ หญิงเกishaผู้งามสง่าและต้องตาในงานเลี้ยงสังสรรค์หนึ่ง และเขายังตกหลุมรักเธอมากขึ้นเมื่อแฟนเพลงโอเปร่าอย่างเขาได้ยินเธอร้องเพลง 'La Traviata' ที่เขาโปรดปราน...

UPCOMING

เรื่อง | nananippon team

ความเคลื่อนไหวและกิจกรรมน่าสนใจด้วยวัฒนธรรมไทย-ญี่ปุ่นที่กำลังจะเกิดขึ้น โดยความร่วมมือของเจแปนฟาวนด์เซ็น กรุงเทพฯ

EVENT

Loei Art Fes (เลอเอาร์ทเฟส)

11.06.64 - 20.06.64

สถานที่ | หลายพื้นที่ในจังหวัดเลย และงานออนไลน์

Loei Art Fes (เลอเอาร์ทเฟส) เทศกาลที่ใช้พลังของศิลปะร่วมสมัยร่วมพัฒนาชุมชนในมิติที่หลากหลายอย่างยั่งยืน ซึ่งจะจัดควบคู่ไปกับเทศกาลผีตาโชนประจำปีของจังหวัดเลย โดยจะร่วมมือกับพันธมิตรทั้งในพื้นที่และต่างประเทศ เพื่อกระจายงานศิลปะและกิจกรรม

ศิลปะร่วมสมัยหลากหลายแขนงไปยัง อ.เมือง อ.วังสะพุง และอ.ด่านซ้าย รวมทั้งงานออนไลน์สำหรับ อ.เชียงคาน และอ.หนองหิน ภายใน LAF ประกอบไปด้วย นิทรรศการศิลปะในพื้นที่หอศิลป์ และพื้นที่สาธารณะ แผนที่วัฒนธรรมให้ดูมาเยี่ยมชมได้เต็มดักับวัฒนธรรม

ท้องถิ่น การตีความมรดกวัฒนธรรมกันอย่างสร้างสรรค์ และร่วมลิ้มรสสัมผัสประสบการณ์วัฒนธรรมครัวไทด่านซ้าย และอีกมากมายติดตามข่าวสารเพิ่มเติมได้ที่

lowfatartfes

EXHIBITION

นิทรรศการการ์ตูนมังงะเจียบ

- Together for Peace (ร่วมกันเพื่อสันติภาพ)

11.05.64 - 30.05.64

สถานที่ | พลับจิง ชั้น 3 หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

สันติภาพหมายถึงสิ่งใด? ลองมาค้นพบได้ในการ์ตูนมังงะเจียบ Together for Peace ซึ่งจัดแสดงผลงาน 15 ชิ้นจาก 274 ชิ้นที่ศิลปินนักวาด 117 ประเทศส่งเข้าประกวดในการแข่งขัน SILENT MANGA AUDITION® (SMA) รอบที่ 13 การประกวดนี้จัดขึ้นโดย

บริษัท COAMIX ที่มีสำนักงานในกรุงโตเกียว ร่วมด้วยยูเนสโก กรุงเทพฯ สำนักงานเพื่อการศึกษาส่วนภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก โดยมีกิจกรรมพิเศษทั้งการสาธิตการวาดภาพเสวนา และจัดฉายภาพยนตร์รางวัลเรื่อง Angel Sign และ SKY SKY อีกด้วย

EXHIBITION

โอะกุริโมโนะ สุนทรียะแห่งการให้และได้คืนกลับ

- The Beauty of Exchanging Gifts in Japan

05.05.64 - 30.06.64 | 10.30 - 18.00

สถานที่ | TCDC ขอนแก่น

นิทรรศการสัญจรว่าด้วยเรื่อง 'ของขวัญ' ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมคอลเลกชันจากเจแปนฟาวนด์เซ็นประเทศไทย เดินทางมาแสดงที่ไทยเป็นแห่งแรกของโลก กำลังจะเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปแสดงที่ขอนแก่นให้ชาวอีสานได้ชื่นชมกัน นิทรรศการนี้กำกับโดยคุณนาทากาอิ อิวาโอะ ผู้อำนวยการและศาสตราจารย์คณะสิ่งทอและเครื่องแต่งกาย มหาวิทยาลัยสตรีเคียวริสึ เพื่อเสนอความคิดและความรู้สึกของการให้ในช่วงเวลาสำคัญต่างๆ ในชีวิต ซึ่งเป็นรากฐานของวัฒนธรรมญี่ปุ่น

เหตุผลที่ไม่ควรพลาด คือของขวัญกว่า 90 ชิ้นงาน อันประกอบด้วย กิโมโน ผ้าห่อของขวัญ และเสื้อคลุมประจำตระกูล ไม่เพียงมีลวดลายสวยงามจนควรไปชมของจริงด้วยตาตัวเอง ยิ่งเล่าเรื่องสะท้อนวัฒนธรรม 'การมอบของขวัญ' ของชาวญี่ปุ่นตั้งแต่อดีต ซึ่งเป็นมากกว่าการยื่นสิ่งของให้ แต่เป็นการแสดงความรู้สึกขอบคุณต่อผู้รับและปรารถนาให้มีความสุขอีกด้วย

WHAT HAPPENED?

เรื่อง | nananippon team

บันทึกเรื่องราวสร้างสรรค์ของโครงการที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
ของเจแปนฟาว์นเดชัน กรุงเทพฯ ในช่วงเดือนที่ผ่านมา

01

The Japanese Spirit of Gifting

Giving Shape to One's Thoughts and Emotions
- The Beauty of Exchanging Gifts in Japan

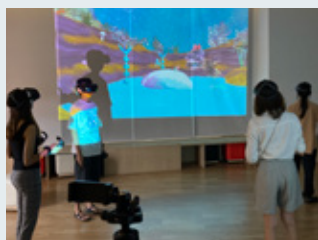
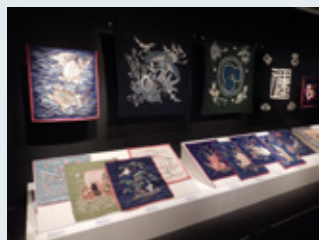
18.03.64 - 25.04.64

สถานที่ | TCDC กรุงเทพฯ

ทำไมคนญี่ปุ่นต้องมอบกิโมโนให้แก่
ลูกสาวในวันแต่งงาน? ทำไมคนญี่ปุ่นถึง
ต้องใช้ผ้าสวองามในการคลุมและห่อของ
ขวัญ? แล้วทำไมพ่อแม่ชาวญี่ปุ่นต้องมอบ
เสื้อคลุมฤดูหนาวตัวสั้นให้กับลูกของเขา?
วัฒนธรรมการให้ของขวัญในวาระสำคัญ
ของชีวิตได้ถูกเฉลยในนิทรรศการแห่งนี้
ที่เดินทางสัญจรจากญี่ปุ่นมายังกรุงเทพฯ
เป็นที่แรกของโลก

เพราะของขวัญคือสิ่งสะท้อน
จิตวิญญาณของชาวญี่ปุ่นในเรื่องการ
กระชับความสัมพันธ์ การส่งต่อคำอวยพร
ผ่านของที่เต็มไปด้วยสุนทรียะทางความงาม
ไม่ว่าจะสำหรับคู่บ่าวสาว จากแม่สู่ลูก เจ้า
นายสู่ลูกน้อง หรือแม้แต่คนที่อาศัยใน

ละแวกเดียวกัน เบื้องหน้าอาจเป็นการ
แสดงความรู้สึกขอบคุณต่อผู้รับและ
ปรารถนาให้มีความสุข แต่เบื้องหลังบอกเล่า
ความคิดคำนึงและปรัชญาของชาวญี่ปุ่น
ผู้อยู่เบื้องหลังของชิ้นนั้นๆ สิ่งของที่ถูกคัด
สรรมา รวมถึงการแลกเปลี่ยนของขวัญ
จึงต้องมีความสวยงาม และเหมาะสมใน
การถ่ายทอดความรู้สึกในเวลาเดียวกัน

03

J-Talk: Diggin' Culture #10

บอยส์เลิฟ: วัฒนธรรมข้ามพรหมแดนกรณีศึกษาจากญี่ปุ่น
และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

20.02.64

Online Talk | ดูย้อนหลังได้ที่ Youtube Channel
The Japan Foundation, Bangkok

ออนไลน์ทอล์กกว่าด้วยกระแสความ
นิยมในละครแนว Boys Love (BL) หรือที่
รู้จักกันดีว่าละครวาย ซึ่งได้แพร่ขยายและ
เติบโตแบบข้ามพรหมแดนระหว่างไทย-ญี่ปุ่น
(ทั้งเรื่อง เพราะเราคู่กัน และ Cherry
Magic) ส่งผลให้มูลค่าเศรษฐกิจไทย
โตกว่าหนึ่งพันล้านบาท โดยได้รับเกียรติ

จาก ศ.ดร.นาทิกะ คาซุมิ จากมหา
วิทยาลัยโออิตะ ที่พาไปย้อนดูเบื้องหลัง
การเติบโตในระดับนานาชาติของวัฒนธรรม
BL ว่าประเทศในอาเซียนรับวัฒนธรรมดัง
กล่าวอย่างไร มีจุดร่วมหรือจุดเด่นอะไร
เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่นผู้ผลิต
วัฒนธรรมนี้

02

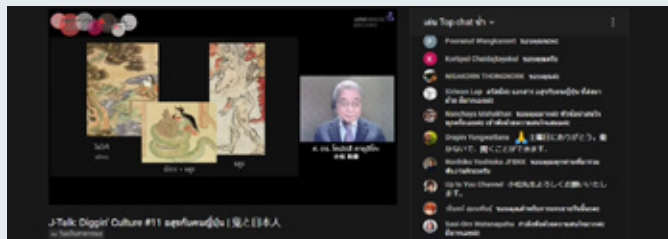
Short Circuit Lunatic Dream and Princess Kaguya

01.03.64 - 15.03.64

สถานที่ | BASE Playhouse, สามย่าน มิตรทาวน์

นิทรรศการศิลปะข้ามศาสตร์ที่
ทดลองการสื่อสารและโต้ตอบผ่าน VR
(Virtual Reality) และคลื่นสมอง เพื่อค้นหา
ความเป็นไปได้ของการค้นคว้าองค์ความรู้
และแนวคิดใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของ
เส้นทางสู่ดวงจันทร์ของมนุษยชาติ ผ่าน
แรงบันดาลใจจากตำนานญี่ปุ่น เจ้าหญิง
คางุยะ งานนี้เกิดขึ้นจากความร่วมมือของ
เฮนรี แกน ศิลปินไทย กับ FREAK Lab
Thailand และภาคีบูรณะ มาซาโตะ ศิลปิน
ญี่ปุ่นจาก Fablab Hamamatsu / TAKE-
SPACE ที่ออกแบบให้ผู้ใช้ร่วมนิทรรศการ
ได้พจญภัยและวางแผนร่วมกับเพื่อน
ผ่าน VR ปรับพืดดินโดยใช้เทคโนโลยี AR
บนกระเบื้องทราย และถ่ายทอดความทรงจำ
ผ่านคลื่นสมองจากผิวดวงจันทร์ด้วย

เครื่องปั้นที่สามมิติ นอกจากตัว
นิทรรศการยังมีเวิร์กชอปสุดวิทย์และสุดล้ำ
ทุกสัปดาห์ ซึ่งถือเป็นจุดเชื่อมต่อศาสตร์
ข้ามสาขาและประยุกต์เอาวิทยาศาสตร์กับ
ศิลปะมาใช้ตั้งคำถามร่วมกันได้อย่างน่า
สนใจ

04

J-Talk: Diggin' Culture #11

อสุรกับคนญี่ปุ่น จากนิทานปรัมปราสู่เรื่องราวในดาบพิฆาตอสูร

20.03.64

Online Talk | ดูย้อนหลังได้ที่ Youtube Channel
The Japan Foundation, Bangkok

ออนไลน์ทอล์กที่หยิบเอากระแ
สวัฒนธรรมจากภาพยนตร์ดาบพิฆาตอสูร
ที่ทำรายได้สูงสุดในประวัติศาสตร์ของญี่ปุ่น
และกำลังโด่งดังในไทย โดยได้รับเกียรติจาก
ศ.เกียรติคุณ ดร. โคมัตสึ คาซุฮิโกะ นัก
มานุษยวิทยาวัฒนธรรม มาถ่ายทอดว่า

สำหรับคนญี่ปุ่นแล้ว ‘อสูร’ หรือ ‘โอบิ’
เหล่านี้ มีตัวตนอย่างไรในเชิงประวัติศาสตร์
และเหตุใดจึงเป็นตัวละครที่มีบทบาทใน
วัฒนธรรมญี่ปุ่น จนเรียกได้ว่าใกล้ชิดกับ
วิถีชีวิตของคนญี่ปุ่นในหลากหลายมิติ

๑

NIPPON 101

เรื่อง | กัลยรัตน์ ไม้น้อย

รู้จักญี่ปุ่นแบบย่อยง่าย ผ่านเกร็ดศิลปวัฒนธรรมเล็กๆ น้อยๆ จากกิจกรรมของเจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ

‘ฟูโรชิกิ’ (Furoshiki)

อัตลักษณ์และความงาม
ในการห่อผ้า

- ผ้าฝ้ายทอสีน้ำเงินเข้ม ลายต้นสน ต้นไผ่ ดอกบ๊วย นกกระเรียน และเต่า

- ผ้าฝ้ายทอสีน้ำเงินเข้ม ลายตัวอักษรฟูกุ (โชคดี)

ในประเทศญี่ปุ่น การมอบของขวัญให้แก่กัน ถือเป็นการแสดงความรู้สึกขอบคุณและความปรารถนาดีต่อผู้รับจากใจจริง คนญี่ปุ่นมักจะใช้ผ้าคลุมและห่อของขวัญที่มีลวดลายและการออกแบบซึ่งสะท้อนรากฐานทางสังคม ภูมิหลังทางวัฒนธรรม และระดับความรู้ของผู้ให้และผู้รับ โดยเรียกศิลปะที่ควบคู่มาับพิธีกรรม การมอบของขวัญนี้ว่า ‘ฟูกุสะ’ ซึ่งมีทั้งแบบที่ใช้ผ้าคลุมสิ่งของ เรียกว่า ‘คาเคะฟูกุสะ’ และแบบใช้ผ้าห่อสิ่งของ เรียกว่า ‘ฟูโรชิกิ’

風呂敷

การห่อสิ่งของด้วยฟูโรชิกิ มีเป้าหมายหลักเพื่อรักษาความสะอาดและเพิ่มภาพลักษณ์ของการปกป้อง โดยเลือกใช้ผ้าที่มีขนาดใหญ่กว่าคาเคะฟูกุสะ เพื่อให้มีความสำคัญกับการขนย้ายสิ่งของให้อยู่ในสภาพคงเดิม ทุกบ้านจะมีผ้าสำหรับห่อฟูโรชิกิหลายผืนที่ใช้ห่อมอบให้

ครอบครัว ญาติมิตร หรือเพื่อนร่วมงาน โดยลวดลายที่ปรากฏบนผืนผ้าล้วนสะท้อนวัฒนธรรมและสุนทรียะตามแบบญี่ปุ่น ซึ่งลวดลายที่ใช้กันอย่างแพร่หลายที่สุดคือลาย ‘คิซโซ’

ลายคิซโซที่พบในญี่ปุ่น ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศจีนที่ใช้สัตว์ในจินตนาการอย่างมังกรและนกฟีนิกซ์มาเป็นสัญลักษณ์แห่งความมงคล ต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนลวดลายให้มีความเป็นญี่ปุ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการสร้างชาติผ่านวัฒนธรรม จึงมีการนำสัตว์ที่มีอยู่จริงมาออกแบบ พบเห็นได้จากลวดลายของนกกระเรียนและเต่า ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความอายุยืนรวมไปถึงลวดลาย ‘โซ จิคุ โบ’ (ต้นสน ต้นไผ่ และดอกบ๊วย) ที่ถึงแม้ไม่ได้สื่อถึงความมงคลในประเทศจีน แต่เป็นเครื่องหมายสื่อถึงความซื่อตรงอย่างแรงกล้าในญี่ปุ่น หากเพิ่มลายนกกระเรียนและเต่าเข้าไปด้วย จะกลายเป็นลาย ‘โซ จิคุ โบ ชิรุ คาเมะ’ ที่มีความมงคลมากที่สุด และยังคงใช้เป็นส่วนประกอบในการมอบของขวัญมาจนถึงปัจจุบัน

สำหรับลวดลายคิซโซที่มีต้นกำเนิดจากญี่ปุ่น คือ ลาย ‘ทาจิบานะ’ หรือต้นส้มสายพันธุ์เก่าแก่ของญี่ปุ่น เชื่อกันว่าผลไม้ในตำนานนี้จะช่วยให้อายุยืนและให้กำเนิดบุตรที่แข็งแรง จึงถูกใช้เป็นลวดลายของชุดแต่งงาน คาเคะฟูกุสะ และฟูโรชิกิ ที่มอบในชุดเครื่องแต่งงานเจ้าสาว

ปัจจุบันศิลปะการห่อผ้าฟูโรชิกิยังคงถูกดัดแปลงมาใช้ในชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่น สะท้อนความสามารถในการออกแบบวิธีการห่อและผูกให้สวยงามและพอเหมาะพอดีกับสิ่งของด้านใน เพื่อคุณค่าทางความงามและเพื่อการหยิบถือใช้งาน จึงถือว่าเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้องใช้ทักษะ และแทนที่ขยะจากการใช้หีบห่อกระดาษได้เป็นอย่างดี

①

- ผ้าฝ้ายทอสีเขียวเข้ม ลายสมบัติ

- ผ้าฝ้ายทอสีน้ำเงินเข้ม ลายสมบัติ

ข้อมูลจาก:

The Beauty of Exchanging Gifts in Japan - นิทรรศการโอะกูริโมโมะ
สุนทรียะแห่งการให้และได้คืนกลับ

📍 สถานที่: TCDC ขอนแก่น

🕒 05.05.64 - 30.06.64 | 10.30 - 18.00 น.

*เข้าชมฟรี ปิดทุกวันจันทร์

ที่ปรึกษา โซงาสะ มารี, เบญยกิพย์ ทิรวริยวลา, ณัฐชยาพร แสงคำ **บรรณาธิการ** สลิลา มหันต์เชิดชูวงศ์ **นักเขียน** กัลยรัตน์ ไม้น้อย, เอม มฤกต์ นักออกแบบกราฟิก ณัฐปริยา โธระสา **ช่างภาพ** ณภัทร ภักทยานนท์ **ผู้จัดทำ** บริษัท ไอแอลโอ จำกัด **อีเมล** ili.docx@gmail.com **แกลสและพิมพ์ที่** บริษัท โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ (1987) จำกัด **โทรศัพท์** 0-2428-7500

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เจ้าของลิขสิทธิ์ 2564 ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร Copyright © 2021 The Japan Foundation, Bangkok All right reserved. No reproduction or republication without written permission.

1 2 3 NIPPON

By
MIG_MIG

เล่าเรื่องญี่ปุ่นผ่านความทรงจำ
ในสถานที่ที่เคยไปเยือน

京都にある鴨川の亀形の飛び石で子どもたちが遊んでいます。

(KYOTO NI ARU KAMOGAWA NO KAME-GATA NO TOBI ISHI DE KODOMOTACHI GA ASONDE IMASU.)

THE CHILDREN ARE PLAYING WITH THE TURTLE-SHAPED STEPPING STONES AT THE KAMO RIVER IN KYOTO.

JAPAN FOUNDATION

WHAT IS JFBKK?

เจแปนฟาวนด์ชัน กรุงเทพฯ เป็นองค์กรหลักของญี่ปุ่นที่จัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ร่วมด้วย
คอร์สเรียนภาษาญี่ปุ่น งานแสดงศิลปะและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เช่น การแสดงบงกเก้ งาน
แสดงนิทรรศการศิลปะ งานเทศกาลภาพยนตร์ การประชุมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับวัฒนธรรมและอื่นๆ และการสนับสนุน
ทางด้านวิชาการ การศึกษาเกี่ยวกับประเทศไทย

เจแปนฟาวนด์ชัน กรุงเทพฯ

ชั้น 10 อาคารเสรมินต รวเวอร์ 159 ถนนสุขุมวิท 21 กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์ : 0-2608-5604 www.jfbkk.or.th www.facebook.com/jfbangkok

